

Muhamed Kukavica, geometar

Dana 29.06.2004. godine, iznenada je u 67-oj godini života, preminuo naš kolega i prijatelj Kukavica (Edhem) Muhamed.

Muhamed je rođen 02.06.1938. godine u Rogatici, gdje je završio osnovnu školu. Šest razreda gimnazije je završio u Sarajevu 1955. godine nakon čega se upisao u Geodetsku srednju tehničku školu u Sarajevu, koju je završio 1958. godine. Iste godine, u jesen, odlazi na služenje vojnog roka, gdje je završio Artiljerijsku školu rezervnih oficira u Zadru.

Odmah nakon odsluženja vojnog roka u jesen 1959. godine zaposlio se u Geodetskoj upravi NRBiH. Sa radom nastavlja u Geodetskom zavodu od osnivanja 1962. godine sve do kraja 1979. godine.

Muhamed je radeći pola radnog vijeka u Geodetskom zavodu u RJ "Premjer i osnovni radovi", prepješačio cijelu Bosnu i Hercegovinu, izašao na sva brda i njene planine. Bio je marljiv u radu, odan kolega i dobar drug spremam u svako doba da pomogne kolegama. Radio je na triangulaciji i veznim tačkama, na poslovima koji od stručnjaka traže osim stručnosti i velike fizičke napore bez obzira na vremenske prilike. Uvijek je na vrijeme završavao terensku sezonu sa ostvarenim planom. Zemljak, kako su ga zvali njegovi kolege, je bio druželjubiv i pošten čovjek.

Drugu polovinu radnog vijeka od 1980. do 2002. godine proveo je radeći na Građevinskom fakultetu u Sarajevu, kao laborant na Odsjeku za geodeziju. Pored osnovnih obaveza na svom radnom mjestu, radio je kao saradnik i na istraživačkim i stručnim radovima koje je radio Odsjek za geodeziju, odnosno Institut za geodeziju i geoinformatiku Građevinskog fakulteta gdje je svoje terensko iskustvo pokazao na više radilišta: na postavljanju geodetskih mreža na Rudniku "Tetima" u Tuzli 1985 i 1986. godine, zatim na pripremama za gradska snimanja Breze, Gacka, Kiseljaka i dr.

Učestvovao je u prikupljanju i obradi podataka za izradu Studija o slijeganju grada Tuzle, koje je radio Odsjek za geodeziju Građevinskog fakulteta u Sarajevu. Radio je na snimanju situacija na više lokaliteta u gradu Sarajevu. Otišao je u zasluženu mirovinu krajem 2002. godine sa radnim stažom od 42. godine.

Muhamed je sa svojom suprugom Mersijom odgojio i školovao kćeri Arifu, Aidu i sina Edina.

Njegova porodica je doživjela tragediju kada su 1998. godine zauvijek ostali bez mlađe kćerke Aide, koja je poginula u saobraćajnoj nesreći.

Muhamed je doživio i radost, postao je djed, kći Arifa mu je rodila unuku Aidu.

Godinu dana prije svoje smrti ostao je bez svoje Merse, preminula je početkom 2003. godine.

Pokopan je pored svoje životne saputnice Mersije na gradskom groblju "Bare" u Sarajevu.

Njegove kolege i prijatelji će se sjećati svog dobrog Muhameda.

Fadil Hodžić